

om yderligere begrænsning af den tilladte udledning.

For at lette de kommende års tilsynsarbejde og tilpasningen af tilsynsvilkårene findes det dog at være hensigtsmæssigt at indføje en udtrykkelig bestemmelse om beføjelse til at revidere tilsynsvilkårene. Forslaget indebærer således en tydeliggørelse af loven.

Det kan ikke udelukkes, at revisionen af tilsynsvilkår vil føre til, at visse virksomheder får øgede udgifter til egenkontrol. Beløbene vil imidlertid næppe være store, og fordelene vil være betydelige, idet virksomhederne på denne måde får et bedre kendskab til forureningen og et løbende samarbejde med tilsynsmyndigheden.

Til nr. 7

Overskriften til kapitel 7, Tilsyn og kontrol, kan give anledning til tvivl, idet loven ikke i øvrigt særligt omtaler kontrol, og det foreslås derfor fremover alene at nævne tilsyn i overskriften.

Til nr. 8

Hovedreglen i § 48 er fortsat, at tilsyn føres af kommunalbestyrelsen. Der vil i fremtiden være to væsentlige modifikationer: Tilsynet med (a)-mærkede virksomheder føres af amtsrådet, jfr. § 48, stk. 3, og tilsynet med miljøkvaliteten, særligt vandkvaliteten, føres af amtsrådet, jfr. § 55.

Den gældende ordning, hvorefter kommunalbestyrelsen fører tilsyn, indebærer som nævnt ovenfor, for en mindre del af de særligt forurenende virksomheder, at amtsrådet er godkendelsesmyndighed og kommunalbestyrelsen tilsynsmyndighed. Det var tilsynsudvalgets opfattelse, at en ændring af disse kompetenceregler, således at behandling af godkendelser og tilsyn påhviler samme myndighed, dvs. enten kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, ville medføre, at tilsynet bliver mere effektivt. I betænkningerne er der samtidig med forslaget om at samle godkendelses- og tilsynsbeføjelserne for de virksomheder, anlæg og indretninger, som er optaget på listen i bilaget til loven, stillet forslag om en administrativ ændring af bilaget til loven. Denne ændring af bilaget tager primært sigte på at tilpasse godkendelseskompetencen til forslaget om overførsel af tilsynskompetencen til amtsrådene i de tilfælde, hvor amtsrådene har godkendelseskompetencen. I betænkningerne stilles der således forslag om en revision af bilaget, som udover mindre justeringer indebærer, at en antal kategorier af virksomheder overføres fra amtskommunal godkendelse til kommunal godkendelse, samt at et

mindre antal kategorier af virksomheder overføres fra kommunal godkendelse til amtskommunal. I betænkningerne forudsættes det, at lovændringen og den administrative ændring af bilaget iværksættes samtidig. Der stilles på denne baggrund forslag om samling af godkendelses- og tilsynsbeføjelserne for særligt forurenende virksomheder.

Ved godkendelsesmyndigheden forstås dels den myndighed, som har meddelt en virksomhed hel eller delvis godkendelse, jfr. § 35, dels den myndighed, som i givet fald har kompetencen til at træffe afgørelse om godkendelse. Det vil sige, at for de kategorier af virksomheder, hvor amtsrådet ifølge bilaget til loven har kompetencen til at meddele godkendelse, føres tilsynet med alle virksomheder i disse kategorier tillige af amtsrådet, uanset nogle virksomheder ikke er godkendte, fordi de er etableret før miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden og ikke ændret siden.

For så vidt angår lovens kapitel 4 er det allerede i dag almindeligt, at samme myndighed meddeler tilladelse og har tilsynsmyndighedens beføjelser til at gribe ind. F. eks. meddeler kommunalbestyrelsen tilladelse til udledning af spildevand ved tilslutning til kommunale rensningsanlæg og fører tilsyn med disse udledninger. Heri gør ændringen af § 48 ingen forskel. Ved særskilte udledninger af kapitel 5-virksomheders spildevand er der i dag en opsplittning mellem godkendelsesmyndighed (amt) og tilsynsmyndighed (kommuner). Det følger imidlertid af den i stk. 3 foreslåede ændring, at amtet fremtidig får både godkendelses- og tilsynsbeføjelse. Tilbage er herefter kun nogle specielle tilfælde, hvor tilladelse meddeles af amtsrådet, mens tilsyn føres af kommunalbestyrelsen. Her vil det i forbindelse med en revision af bekendtgørelserne på området blive overvejet, om ikke beføjelsen til at tillade udledninger og tilsynsopgaven kan lægges hos samme myndighed.

Til nr. 9

Bestemmelserne i stk. 1-3 i den foreslåede affattelse af § 49 svarer til stk. 2-5 i den gældende bestemmelse med den ændring, at beføjelserne tilkommer tilsynsmyndigheden. Derimod er stk. 4 i den foreslåede affattelse ny. Bestemmelsen præciserer, at tilsynsmyndigheden, hvis der er behov herfor, kan gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at bringe ulovlige forhold til ophør.

Politiet bestemmer under hensyn til almindelige politimæssige overvejelser, hvorledes bistanden efter stk. 3 skal ydes.